

F. t. l. om beskatningen af renteforsikringer m. v.

§ 9.

I tilfælde, hvor en indeksskontrakt i medfør af de af finansministeren derfor fastsatte regler kan overflyttes fra en virksomhed til en anden, medfører overflytning ikke skattemæssige virkninger.

§ 10.

Stk. 1. Af den i § 7 omhandlede afgift tilfalder en tredjedel den eller de kommuner, hvortil den afgiftspligtige svarer opholdskommuneskat, eventuelt tillige erhvervsskat, for april kvartal i det skatteår, hvori den afgiftspligtige udbetaling eller disposition er foretaget. Er flere kommuner berettiget til andel i afgiften, vil den nævnte tredjedel være at fordele mellem de pågældende kommuner efter det forhold, hvori det beløb, der for det nævnte kvartal i alt påhviler den afgiftspligtige som kommuneskat, fordeles sig mellem disse. Er den afgiftspligtige ikke skattepligtig til nogen kommune for april kvartal i det pågældende skatteår, tilfalder afgiften fuldt ud statskassen.

Stk. 2. Ved eventuel nedsættelse af afgiften eller ved delvis uerholdelighed fordeles reduktionen forholdsmæssigt på de statskassen og kommunen tilfaldende andele af afgiften.

§ 11.

Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan bidrag til hjælpe- og understøttelsesfunds for de i en af den skattepligtige drevet virksomhed ansatte eller tidligere ansatte funktionærer og arbejdere eller deres pårørende eller til andre foranstaltninger til forbedring og betryggelse af de nævnte personers kår fradrages, henholdsvis afskrives, efter de foran i § 2 givne regler. Det er dog en forudsætning for fradrags-, henholdsvis afskrivningsretten, at vedtægterne for den pågældende fond er godkendt af finansministeren.

§ 12.

I lovekendtgørelse nr. 203 af 11. juli 1957 om selvangivelsen af indkomst og formue, om foranstaltninger til kontrol med selvangivelsen og om straffen for skattesvig m. v. foretages følgende ændringer:

Som ny § 8 E indsættes:

„Enhver arbejdsgiver, der har etableret eller fremtidig etablerer en pensionsordning af den i § 3, stk. 1, i lov om beskatningen af renteforsikringer m. v. omhandlede art, er pligtig efter finansministerens nærmere bestemmelse at give såvel de skattelignende myndigheder som det forsikringsselskab eller pengeinstitut m. v., gennem hvilket pensionsordningen forvaltes, alle oplysninger om dennes nærmere indhold, herunder om størrelsen af arbejdsgiverens og den pensionsberettigedes årlige bidrag til ordningen, samt om eventuelle ændringer i denne.“

Som ny § 8 F indsættes:

„*Stk. 1.* Forsikringsselskaber og pengeinstitutter m. v., der forvalter pensionsordninger af den i § 3, stk. 1, i lov om beskatningen af renteforsikringer m. v. omhandlede art, er pligtige efter finansministerens nærmere bestemmelse uden opfordring at meddele de skattelignende myndigheder alle oplysninger om ordningernes nærmere indhold, om eventuelle ændringer heri samt om udbetaling af beløb, der omfattes af bestemmelsen i § 6 c i nævnte lov, og om dispositioner af den i lovens § 6 d omhandlede karakter, for så vidt dispositionen er selskabet eller pengeinstituttet m. v. bekendt.“

Stk. 2. Forsikringsselskaber, banker og sparekasser samt andre virksomheder, i hvilke der i medfør af lov nr. 260 af 2. oktober 1956 kan oprettes indeksskontrakter, er efter finansministerens nærmere bestemmelse pligtige at give de skattelignende myndigheder oplysning om udbetalinger i henhold til en indeksskontrakt.“

I § 9 rettes „8 D“ til „8 F“.

§ 13.

Den i § 7 omhandlede afgift vil være at udrede i tilfælde, hvor udbetalingen er forfalden, eller dispositionen er foretaget den 1. juli 1958 eller senere. Hvis udbetalingen er forfalden eller dispositionen foretaget før dette tidspunkt, finder de hidtil gældende regler anvendelse. I øvrigt træder de i denne lov indeholdte bestemmelser i stedet for de i lov nr. 87 af 29. marts 1957 om beskatningen af renteforsikringer m. v. og pristalsreguleret alderdomsopsparing givne